

РЕШЕНИЕ

№ 3764

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1593** по описа за **2020** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на А. А. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу решение, постановено по н.а.х.д. № 18637/2017 г. по описа на Софийски районен съд, 97-и състав, с което е потвърден електронен фиш, серия „К“ № 1646821, издаден от СДВР при МВР, с което на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 400.00 /триста/ лева, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 21, ал. 1 от З.Дв.П.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на ел. фиш. В с.з. се представлява от адв. А..

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е основателна като въззивното решение следва да бъде отменено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърден ел. фиш. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС, на посочените дата и в посочения час със скорост от 82 км/ч при максимално разрешена за пътния участък – 50 км/ч в населено място, установено с техн. ср-во “TFR1-M” с фабр. № 653. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 4 от З.Дв.П. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в пода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с ел. фиш нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта, предвиден в чл. 189, ал. 4 от З.Дв.П. като всички реквизити са налице и както правилно сочи жалбоподателят, в разпоредбата не се изисква посочване на конкретно лице – издател на фиша, нито пък дата на издаване. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Налице е разпечатка – снимков материал от видео системата с радарен скоростомер, видно от която в посоченото време се е движило МПС с посочената скорост в ЕФ. Съгласно чл. 189, ал. 7 от З.Дв.П.: “Изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес.”

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно налачието на съществени нарушения при провеждане на адм.-наказателното производство, съгласно тълкуването на закона, извършено с ТР № 1/26.02.2014 г. Към момента действащата редакция на чл. 189, ал. 4 от З.Дв.П. не прави разлика между мобилни и стационарни записващи системи.

По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени доказателства заповед 30.08.2017 г. за одобряване на образеца за ел. фишове и такива, относно годността на техническото средство – протокол за годишен преглед от 28.03.2017 г. като видно от спецификацията на същото, налице е толеранс от 3 км/ч при установяване на скоростта на движение, който е приложен в полза на нарушителя при определяне на скоростта на движение на МПС, удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Средството за измерване представлява мобилна видео-радарна система, видно от приложения протокол за проверка, поради което съображенията,

относно липса на доказателства в тази посока са също така неоснователни. При случаите на заснемане на скоростта със мобилно средство, липсата на контролен орган е обективно установено, при липсата на доказателства за манипулации на техн. средство по време на работа със същото. Правото на защита на нарушителя не е нарушено по никакъв начин.

Размерът на санкцията е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението му.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение, постановено по н.а.х.д. № 18637/2017 г. по описа на Софийски районен съд, 97-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.